

МИНУЛИЙ рік для го- щанського літератора Павла Стовбчатого увінчався ще одним творчим успіхом — у московському видавництві «АСТ-Пресс» вийшла його нова книга «Записки бегло- го вора-2. Игры с судьбой». Це по суті продовження пер- шої книги з такою ж назвою.

вочивим законам і зберегти в собі людські цінності.

За ґратами, за колючим дротом так легко, без жалю, скоюються вбивства, роб- ляються відчайдушні кроки до втечі і знову плететься кров, злочинці в стані депресії кінчають життя самогубством...

Книга складається з чо-

вмерти. Але від цього страшного вчинку його зу- пиняє незнайомка Далі події розгортаються до- сить динамічно, напруже- но, вони умовно прив'язані до нашої місцевості.

Або взяти розповідь про Дениса. Молодий хлопець за незначну провину опиня- ється серед тюремних вов- ків. От-от він втратить рів- новагу, не витримає зеківсь- ких законів. На його захист стає колега по нещастю Ар- тамон, який вбиває сокирою двох його недругів.

Гостросюжетна й ост- ання історія, коли серед білого дня двоє сміливців проникають в робочий ка- бінет господаря виправно- трудової колонії, щоб взяти в нього гроші і розрахува- тись за програв у карти...

Книга читається, як якийсь детектив, із захоп- ленням, легко, тим біль- ше, що розповідь ведеть- ся від першої особи. Автор не видуває подій — він бере їх з реального життя, лише по-своєму компо- нує. Окремі його герої, як філо- софи: роздумують над пе- режитим, своїм завтраш- нім днем, людськими цін- ностями, втраченою гідні- стю, хоча й багато в чому помиляються. Так вже їх навчила мислити суворі зеківська дійсність.

**Ростислав
ЖУРОМСЬКИЙ.**

Що там, за колючим дротом?

Порушується одна й та ж тема — життя засуджених у тюрмах та виправно-трудо- вих колоніях, свавілля охор- онців, різних зеківських на- чальників, дикі закони тих, хто відбуває покарання. А засуджені тут поділені на авторитетів, злодіїв у зако- ні, бугрів, донощиків, «опу- щених». Багатьом, хто вперше потрапляє в це се- редовище, дуже важко при- стосуватися до місцевих умов, залишитися людиною.

З розповідей бачимо, що тюрма не виправляє, а ще більше калічить засуджено- го, вбиває у нього людяність, позитивні риси характеру.

Звичайно, є й винятки. Але яку це треба мати муж- ність, витримку, силу волі, щоб протистояти злу, отим

тирьох розповідей про жит- тя засуджених: «Етап на Воркуту», «А я хотів вмер- ти...», «Шість годин Дениса Івановича», «Розрахунок по грі». В кожній з них розгорта- ється певна подія, і кожна схо- жа на якусь гру з долею.

...На Воркуту відправля- ють засуджених. Кілька хлоп- ців роблять втечу. Доля роз- порядилась так, що їм вда- ється замести свої сліди, за- лишитися живими. Одному з них циганка нагадала, що той помре під тином. А він в лісі, де немає цих загорож, зіброєю в руках, отже, буде жити. Можливо, й довго.

Інший сюжет. Звільне- ний з ув'язнення задумуєть- ся над змістом свого життя. Він самотній, не має сім'ї, до- мівки. Залишається одне —